

**DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE
A MUNICIPIULUI BUCURESTI
SERVICIUL SOLUTIONARE CONTESTATII**

DECIZIA nr. 232 din 27.03.2013 privind solutionarea
contestatiei formulata de **SC ABC - SUCURSALA BUCURESTI**,
cu sediul in, sector x, Bucuresti,
inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr. N1/2013

Directia Generala a Finantelor Publice a municipiului Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata cu adresa nr., inregistrata sub nr. N1/2013 si completata cu adresa nr./.....2013 de catre Administratia Finantelor Publice sector x cu privire la contestatia SC ABC - SUCURSALA BUCURESTI formulata prin imputernicit in baza imputernicirii inregistrata la organele fiscale sub nr.

Obiectul contestatiei, inregistrata la organul fiscal teritorial sub nr. R1/2012 il constituie decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-Sx yyy/2012, emisa in baza raportului de inspectie fiscala nr. F-Sx zzz/2012 si comunicata sub semnatura in data de2012.

Contestatarul contesta suma totala de **C lei**, din care:

- DF lei diferenta suplimentara de TVA;
- AV lei dobanzi si penalitati de intarziere aferente TVA.

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art. 205 alin. (1), art.206, art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de SC ABC - SUCURSALA BUCURESTI.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

I. Organele de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Finantelor Publice sector x au efectuat inspectia fiscala partiala la SC ABC - SUCURSALA BUCURESTI, pentru perioada 31.08.2007-30.06.2011, in vederea solutionarii decontului de TVA cu sold negativ cu optiune de rambursare depus pentru aceasta perioada.

Constatarile inspectiei au fost consemnate in raportul de inspectie fiscala nr. F-SX ZZZ/2012, iar in baza acestora a fost emisa decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-SX YYY/2012, prin care s-a stabilit o diferenta suplimentara de TVA de DF lei, ceea ce a condus la respingerea la rambursare a TVA in suma de R lei si la stabilirea TVA ramasa de plata in suma de P lei.

II. Prin contestatia formulata SC ABC - SUCURSALA BUCURESTI solicita anularea deciziei de impunere contestate, invocand urmatoarele:

Sucursala a emis facturi catre societatea-mama din SM1 ce reprezinta documente interne de alocare a veniturilor, in scop contabil, fara ca acestea sa reprezinte operatiuni impozabile incluse in sfera TVA, asa cum au considerat inspectorii fiscali.

Potrivit art. 43 din Legea nr. 31/1990 sucursalele sunt dezmembraminte fara personalitate juridica a societatilor comerciale si functioneaza in baza actului constitutiv, intreaga activitate fiind sub controlul societatilor care le-au infiintat.

Contestatarea sustine ca nu actioneaza independent de societatea-mama, riscul financiar si cel operational al activitatii sucursalei din Bucuresti apartinand integral societatii din SM1, nu are capital de lucru, nu negociaza contracte, nu decide preturi, nu asigura garantii clientilor, iar solvabilitatea sa este asigurata integral de societatea-mama.

Din hotararea Curtii Europene de Justitie din cazul C-201/04 FCE Bank rezulta ca sucursala unei companii situata in alta tara nu poate fi tratata ca o persoana independenta de compania care a infiintat-o, iar intre cele doua nu se pune problema existentei unei relatii juridice ori comerciale din perspectiva TVA, nefiind vorba de doua persoane independente. Datorita acestui lucru nu este indeplinita conditia ca livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor sa fie realizata de o persoana impozabila, prevazuta la art. 126 alin. (1) din Codul fiscal.

De asemenea, obligarea sucursalei de a aplica TVA facturilor emise catre societatea-mama ar duce la nerespectarea principiului neutralitatii TVA intrucat, potrivit art. 147² din Codul fiscal, societatea-mama nu ar putea recupera TVA-ul aplicat in Romania, fiind deja stabilita in Romania prin intermediul sucursalei.

III. Fata de constatările organelor fiscale, susținerile societății contestatoare, reglementările legale în vigoare pentru perioada analizată și documentele existente în dosarul cauzei se rețin următoarele :

3.1. Referitor la diferenta suplimentara de TVA

Cauza supusa solutionarii este daca serviciile facturate de o sucursala inregistrata in scopuri de TVA in Romania societatii-mame stabilite in alt stat membru al Uniunii Europene sunt servicii prestate cu titlu oneros ce intra in sfera de aplicare a TVA, in conditiile in care organele de inspectie fiscala nu au analizat in ce masura sucursala desfasoara o activitate economica independenta si nu au clarificat continutul economic al operatiunilor ce au determinat considerarea serviciilor ca fiind prestate cu titlu oneros.

In fapt, conform raportului de inspectie fiscala nr. F-SX ZZZ/2012 in lunile decembrie 2008, iunie si septembrie din anul 2009, aprilie, iunie, septembrie si decembrie 2010 SC ABC - SUCURSALA BUCURESTI a emis catre societatea-mama din O – SM1 facturi pentru:

- pana la data preluarii proiectului de catre sucursala, servicii de verificare a lucrarilor de inginerie si solutii in legatura cu astfel de lucrari (dirigintie de santier, inginerie, specialist apa canal, verficator proiecte) in cadrul contractului incheiat cu SC1, proiect finantat din fonduri ISPA;

- servicii de asistenta tehnica pentru implementarea proiectului si supravegherea lucrarilor privind reabilitarea statiei de epurare, extinderea si reabilitarea retelelor de apa si canalizare din orasul V, servicii efectuate prin intermediul subcontractorilor.

Societatea a justificat realitatea prestării serviciilor cu contracte, facturi, rapoarte de lucru, documente de plată. În acest sens sunt enumerate contractele fn/01.09.2007 încheiate între societatea-mamă și sucursala, contractul (acordul principal) încheiat de sucursala prin intermediul societății-mamă pentru reabilitarea și extinderea sistemelor de alimentare cu apă și canalizare în cadrul contractului încheiat cu SC1 și contractul încheiat de societatea-mamă pentru reabilitarea stației de epurare, extinderea și reabilitarea rețelelor de apă și canalizare din orașul V.

Deoarece serviciile au loc prestării serviciilor de verificare a proiectelor este în România, sucursala este persoana obligată la plată TVA conform art. 150 alin. (1) din Codul fiscal și, în consecință, organele de inspecție fiscală au procedat la colectarea TVA în suma de DF lei asupra sumelor facturate reprezentând servicii prestate de sucursala către societatea-mamă din SM1.

Prin contestația formulată SC ABC - SUCURSALA BUCUREȘTI susține, în esență, ca sumele facturate sunt alocări de venituri și nu intră în sfera de aplicare a TVA, invocând jurisprudența comunitară din cazul C-201/04 FCE Bank.

In drept, potrivit art. 125¹, art. 126 și art. 127 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

"Art. 125¹. - (1) În sensul prezentului titlu, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

18. persoana impozabilă are înțelesul art. 127 alin. (1) și reprezintă persoana fizică, grupul de persoane, instituția publică, persoana juridică, precum și orice entitate capabilă să desfășoare o activitate economică;"

"Art. 126. - (1) **Din punct de vedere al taxei sunt operațiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:**

a) operațiunile care, în sensul art. 128-130, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, **efectuate cu plată;**

b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 132 și 133;

c) **livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 127 alin. (1), acționând ca atare;**

d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 127 alin. (2)".

"Art. 127. - (1) **Este considerată persoana impozabilă orice persoană care desfășoară, de o manieră independentă și indiferent de loc, activități economice de natură celor prevăzute la alin. (2), oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități.**

(2) În sensul prezentului titlu, **activitățile economice cuprind activitățile producătorilor, comercianților sau prestatorilor de servicii**, inclusiv activitățile extractive, agricole și activitățile profesiilor libere sau asimilate acestora. De asemenea, constituie activitate economică exploatarea bunurilor corporale sau necorporale în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate".

Cu privire la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească operațiunile pentru a fi incluse în sfera de aplicare a TVA (a fi considerate impozabile), pct. 2 din Normele metodologice date în aplicarea Titlului VI din Codul fiscal, aprobate prin H.G. nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare explicitează următoarele:

"2. (1) În sensul art. 126 alin. (1) din Codul fiscal, **operațiunea nu este impozabilă în România dacă cel puțin una dintre condițiile prevăzute la lit. a)-d) nu este îndeplinită.**

(2) În sensul art. 126 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, o livrare de bunuri și/sau o prestare de servicii **trebuie să se efectueze cu plată.** Condiția referitoare la «plată»

implică existența unei legături directe între operațiune și contrapartida obținută. O operațiune este impozabilă în condițiile în care această operațiune aduce un avantaj clientului, iar contrapartida obținută, este aferentă avantajului primit, după cum urmează:

a) condiția referitoare la existența unui avantaj pentru un client este îndeplinită în cazul în care furnizorul de bunuri sau prestatorul de servicii se angajează să furnizeze bunuri și/sau servicii determinabile persoanei ce efectuează plata sau, în absența plății, când operațiunea a fost realizată pentru a permite stabilirea unui astfel de angajament. Această condiție este compatibilă cu faptul că serviciile au fost colective, nu au fost măsurabile cu exactitate sau au făcut parte dintr-o obligație legală;

b) condiția existenței unei legături între operațiune și contrapartida obținută este îndeplinită chiar dacă prețul nu reflectă valoarea normală a operațiunii, respectiv ia forma unor cotizații, bunuri sau servicii, reduceri de preț, sau nu este plătit direct de beneficiar, ci de un terț."

Prin urmare, conform dispozițiilor legale antecitate, o operațiune intra în sfera de aplicare a TVA (este impozabilă) numai dacă sunt îndeplinite condițiile cumulative stabilite la art. 126 alin. (1) din Codul fiscal, inclusiv cea referitoare la livrarea de bunuri sau prestarea de servicii să fie realizată de o persoană care desfășoară, de o manieră independentă și indiferent de loc, o activitate economică, oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități.

Având în vedere că începând cu data aderării României la Uniunea Europeană, sunt luate în considerare și deciziile Curții Europene de Justiție, în scopul aplicării uniforme și respectării aquis-ului comunitar în domeniul TVA, în soluționarea cauzei vor fi avute în vedere și reținerile Curții Europene de Justiție din **hotărârea dată în cauza C-210/04 FCE Bank** (invocată eronat ca fiind cauza C-201/04) conform cărora:

- o prestare de servicii este impozabilă doar dacă între prestatorul de servicii și beneficiar există un raport juridic care presupune reciprocitate (pct. 34 din hotărâre);

- o sucursală a unei companii nerezidente nu poate fi considerată o persoană impozabilă, în special, dacă nu suportă riscurile economice aferente activității economice desfășurate și dacă nu dispune de capital de dotare separat, astfel ca riscurile aferente activității sucursalei sunt suportate în totalitate de compania-mamă (pct. 35-37 din hotărâre);

- un sediu fix (cum este și sucursală), care nu este entitate juridică distinctă de compania din care face parte, stabilit în alt stat membru și caruia compania îi prestează servicii, nu trebuie considerată persoană impozabilă din perspectiva costurilor atribuite pentru aceste prestări de servicii (dispozițiunea hotărârii).

Astfel, potrivit jurisprudenței comunitare invocate, o societate cu sediul activității sale economice într-un stat membru și sucursală stabilită în alt stat membru **formează o persoană impozabilă unică în cadrul "relațiilor" lor reciproce cătă vreme sucursală nu suportă riscul economic care decurge din activitatea sa, motiv pentru care eventualele prestații furnizate sucursalei de sediul societății nu pot fi calificate drept prestații de servicii cu titlu oneros**, cu consecința că nu pot fi supuse TVA-ului în statul membru în care se află sucursală.

Același principiu este valabil și în situația în care sediul fix/sucursală prestează servicii către societatea-mamă și îi sunt rambursate cheltuielile.

În aceste condiții, din punct de vedere al taxei, prestațiile de servicii între o sucursală și societatea-mamă nu reprezintă operațiuni în sfera de aplicare a TVA având în vedere că, în fapt, este vorba despre o singură entitate juridică.

În speta, organele de inspecție fiscală au considerat că sucursală din România a prestat societății-mamă din SM1 servicii de verificare a lucrărilor de inginerie

si servicii de asistenta tehnica, conform contractelor mentionate in raport si pentru care a emis facturi, motiv pentru care au colectat TVA aferenta serviciilor facturate.

La dosarul cauzei se afla contractul de servicii fn/01.09.2007 dintre societatea-mama din SM1 (denumita ES) si sucursala din Romania (denumita client) prin care ES s-a obligat sa furnizeze serviciile solicitate de client pentru proiectele sale din Romania in schimbul achitarii de catre client a unui onorariu.

Cu adresa inregistrata sub nr. 20189/15.02.2013 organele de inspectie fiscala au transmis in copie acordul contractual din 01.05.2009 incheiat intre societatea-mama reprezentata fiscal prin sucursala (in calitate de contractant) si SC ABC SRL (in calitate de subcontractant) in legatura cu acordul principal incheiat de contractant cu SC1, precum si acordul contractual din 01.09.2010 incheiat intre societatea-mama reprezentata fiscal prin sucursala (in calitate de consultant) si BT Intreprindere Familiala (in calitate de subconsultant) in legatura cu acordul principal incheiat de contractant cu SC1.

In raport de documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele:

- contractul de servicii fn/01.09.2007 **reglementeaza prestarea serviciilor de catre societatea-mama catre sucursala client si nicidecum servicii prestate de sucursala catre societatea-mama**, asa cum au retinut organele fiscale in raportul de inspectie fiscala;

- **la dosarul cauzei nu exista** contractul (acordul principal) incheiat de sucursala prin intermediul societatii-mama pentru reabilitarea si extinderea sistemelor de alimentare cu apa si canalizare in cadrul contractului incheiat cu SC1 si nici contractul incheiat de societatea-mama pentru reabilitarea statiei de epurare, extinderea si reabilitarea retelelor de apa si canalizare din orasul V, **desi acestea au fost solicitate expres de organul de solutionare prin adresa nr./2013;**

- din contractele incheiate cu subcontractorii SC ABC SRL si BT Intreprindere Familiala prezentate **nu rezulta modalitatea in care sucursala factureaza catre societatea-mama serviciile furnizate de subcontractanti;**

- desi au fost solicitate, **nu au putut fi prezentate facturile emise de sucursala catre societatea-mama**, pentru care a fost colectata TVA stabilita suplimentar;

- in referatul cauzei nr./2013 organele fiscale sustin ca jurisprudenta comunitara invocata in contestatie nu este similara cu situatia existenta intre sucursala si societatea-mama intrucat facturile in cauza nu au fost emise exclusiv in scopuri contabile, ci pentru servicii care privesc un circuit normal al activitatii economice desfasurate intre diferite persoane impozabile, servicii care au fost prestate cu titlu oneros de catre sucursala.

Tinand cont de cele prezentate anterior rezulta ca **organele de inspectie fiscala, pe de o parte, nu au analizat daca sucursala poate fi considerata autonoma in raport cu societate-mama din perspectiva suportarii riscului activitatii desfasurate, iar pe de alta parte, nu au clarificat ce servicii anume a prestat sucursala in favoarea societatii-mama si contrapartida oneroasa obtinuta in schimbul acestor servicii si nici daca sucursala a emis facturile in scopul repartizarii contabile a veniturilor catre societatea-mama, asa cum se sustine in contestatie.**

In conformitate cu art. 94 alin. (2) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare:

"Art. 94. - (2) Inspectia fiscala are urmatoarele atributii:

a) **constatarea si investigarea fiscala a tuturor actelor si faptelor rezultand din activitatea contribuabilului supus inspectiei sau altor persoane privind legalitatea**

si conformitatea declaratiilor fiscale, corectitudinea si exactitatea indeplinirii obligatiilor fiscale, **in vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale;**

b) **analiza si evaluarea informatiilor fiscale, in vederea confruntarii declaratiilor fiscale cu informatiile proprii sau din alte surse (...).**"

Potrivit art. 7 alin. (2) din actul normativ sus-mentionat **"organul fiscal este indreptatit sa examineze, din oficiu, starea de fapt, sa obtina si sa utilizeze toate informatiile si documentele necesare pentru determinarea corecta a situatiei fiscale a contribuabilului. In analiza efectuata organul fiscal va identifica si va avea in vedere toate circumstantele edificatoare ale fiecarui caz"**, iar conform art. 65 alin. (2) **"organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe baza de probe sau constatari proprii".**

Din normele legale sus-citate reiese ca organele de inspectie fiscala au obligatia sa depună toate diligentele pentru determinarea corecta a situatiei fiscale a contribuabilului si in acest scop sa-si exercite rolul lor activ, fiind indreptatite să obțină si să utilizeze toate informatiile și documentele pe care le consideră utile **in vederea stabilirii gradului de autonomie al sucursalei fata de societatea-mama in raport de suportarea riscurilor economice ce decurg din activitatea desfasurata de sucursala din Romania si a clarificarii continutului economic al operatiunilor ce au determinat facturarea sumelor catre societatea-mama din SM1.**

In raport de aceste dispozitii procedurale se retine ca, desi au consemnat in raportul de inspectie fiscala nr. F-Sx zzz/2012 faptul ca sucursala a emis facturi catre societatea-mama, **organele de inspectie fiscala nu au consemnat in concret ce servicii anume a facturat sucursala si in temeiul carui raport juridic, astfel incat sa se poata concluziona ca sucursala a furnizat, cu titlu oneros, serviciile respective si, pe cale de consecinta, ca acestea intra in sfera de aplicare a TVA.**

Avand in vedere cele anterior prezentate si faptul ca organele de inspectie fiscala nu au analizat circumstantele absolut necesare clarificarii fondului problemei, respectiv **daca sucursala a prestat cu titlu oneros servicii catre societatea-mama care a infiintat-o**, in vederea stabilirii tratamentului fiscal corespunzator, urmeaza a se face aplicarea prevederilor art. 216 alin.(3) si alin. (3¹) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare conform carora:

"Art. 216. - (3) Prin **decizie se poate desființa** total sau parțial **actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.**

(3¹) Soluția de desființare este pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, iar noul act administrativ fiscal emis vizează strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a pronunțat soluția de desființare".

Conform pct. 11.5 si pct. 11.7 din Instructiunile aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 2.137/2011:

"11.5. În situația în care se pronunță o soluție de desfiintare totală sau parțială a actului atacat, în considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desfiintare.

11.7. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului sume mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii".

Pe cale de consecinta, decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-Sx yyy/2012, emisa in baza raportului de inspectie fiscala nr. F-Sx zzz/2012 va fi desfiintata pentru diferenta suplimentara de TVA in suma de DF lei, urmand ca organele de inspectie fiscala, altele decat cele care au intocmit actul administrativ contestat, sa procedeze la o noua verificare pentru stabilirea situatiei de fapt reale, avand in vedere prevederile legale aplicabile spetei si retinerile din prezenta decizie.

3.2. Referitor la accesoriile aferente diferentei suplimentare de TVA

Cauza supusa solutionarii este daca sucursala datoreaza accesoriile aferente TVA, in conditiile in care, in urma solutionarii contestatiei, pentru diferenta suplimentara de TVA s-a dispus desfiintarea titlului de creanta si reverificarea situatiei.

In fapt, prin decizia de impunere nr. F-Sx yyy/2012 SC ABC - SUCURSALA BUCURESTI fost obligata la plata unor majorari, dobanzi si penalitati de intarziere in suma totala de AV lei lei, calculate incepand cu data de 26.01.2009-31.10.2012 pentru diferenta suplimentara de TVA rezultata in urma inspectiei fiscale in suma de DF lei.

In drept, potrivit art. 119 si art. 120 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

"Art. 119. - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen majorari de intarziere".

"Art. 120. - (1) Majorarile de intarziere se calculeaza pentru fiecare zi de intarziere, incepand cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pana la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(2) Pentru diferentele suplimentare de creante fiscale rezultate din corectarea declaratiilor sau modificarea unei decizii de impunere, majorarile de intarziere se datoreaza incepand cu ziua imediat urmatoare scadentei creantei fiscale pentru care sa stabilit diferenta si pana la data stingerii acesteia inclusiv".

Ulterior, incepand cu data de 1 iulie 2010 majorarile de intarziere au fost inlocuite cu "dobanzi" si "penalitati" de intarziere, in conformitate cu prevederile art. 119, art. 120 si art. 120¹ din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare:

"Art. 119. - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen dobanzi si penalitati de intarziere".

"Art. 120. - (1) Dobanzile se calculeaza pentru fiecare zi de intarziere, incepand cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pana la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(2) Pentru diferentele suplimentare de creante fiscale rezultate din corectarea declaratiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobanzile se datoreaza incepand cu ziua imediat urmatoare scadentei creantei fiscale pentru care sa stabilit diferenta si pana la data stingerii acesteia inclusiv".

"Art. 120¹. - (1) Plata cu intarziere a obligatiilor fiscale se sanctioneaza cu o penalitate de intarziere datorata pentru neachitarea la scadenta a obligatiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalitatii de intarziere se stabileste astfel:

a) daca stingerea se realizeaza in primele 30 de zile de la scadenta, nu se datoreaza si nu se calculeaza penalitati de intarziere pentru obligatiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor".

Având în vedere cele reținute anterior prin prezenta decizie, prin care s-a dispus desființarea deciziei de impunere pentru diferența suplimentară de TVA și ținând cont de caracterul accesoriu al majorărilor, dobânzilor și penalităților de întârziere stabilite, în virtutea principiului de drept accesoriu sekvitur principale, urmează a se face aplicarea prevederilor art. 216 alin.(3) și alin. (3¹) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare conform cărora:

"Art. 216. - (3) Prin **decizie se poate desființa** total sau parțial **actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.**

(3¹) Soluția de desființare este pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, iar noul act administrativ fiscal emis vizează strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a pronunțat soluția de desființare".

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul art. 125¹, art. 126 și art. 127 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pct. 2 din Normele metodologice date în aplicarea Titlului VI din Codul fiscal, aprobate prin H.G. nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, art. 7 alin. (2), art. 65 alin. (2), art. 94 alin. (2), art. 119, art. 120, art. 120¹ și art. 216 alin. (3) și alin. (3¹) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare și pct. 11.5 și pct. 11.7 din Instrucțiunile aprobate prin Ordinul președintelui A.N.A.F. nr. 2.137/2011

DECIDE:

Desființează decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală nr. F-Sx yyy/2012, emisă de organele de inspectie fiscală din cadrul Administrației Financelor Publice sector x pentru SC ABC - SUCURSALA BUCUREȘTI în privința TVA stabilită suplimentar în suma de DF lei și accesoriile aferente în suma de AV lei, urmând a se încheia o nouă decizie de impunere prin care să se reanalizeze cauza pentru aceeași perioadă și pentru același impozit și care va avea în vedere considerentele prezentei decizii.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul cailor administrative de atac și poate fi contestată în termen de 6 luni de la data comunicării la Tribunalul București.